

Tudományos utánpótlás

Az ELTE Eötvös Collegium összetett szakmai tehetségprogram keretében olyan középiskolás diákokat hívott meg – immár harmadik alkalommal – egyhetes „táborozásra”, akik a szakirányú versenyeken kiemelkedő helyezést értek el, illetve akiket a szakok szerint szerveződő tanári egyesületek és tanárkollégák ajánlottak, és a 2014/2015-ös tanévben az ELTE-re felvételiznek. Az Eötvös Collegium

magát képző eötvösi tudostanár-minta ragyogóan gazdag bizonyossága volt az a kötetbemutató-csoport, ahol a Collegiumban működő *Antiquitas – Byzantium – Renascentia* kutatócsoport hét új kiadványával ismertették meg a középiskolás diákokat, a leendő Eötvös-collegistákat. A „dögészek” sem maradtak azonban üres kézzel, magukkal vihették a természettudományos műhelyek *Dögészek a Filoszterben* című kiadványát.

Veszelyi Krisztina, a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium tanulója így számolt be a tapasztala-

im, a többieknek is hasonló élményeik lehettek, hiszen gyakran még ebédnél is ez volt a téma. Délutánonként ismét közös, többnyire kulturális programra került sor: meglátogattuk az ELTE Fűvészkertjét, jártunk az Országházban és az Iparművészeti Múzeumban, szerdán pedig élő muzsikára táncoltattak meg minket”.

Csete Soma, a pécsi Janus Pannonius Gimnázium diákja pedig kiemelte: „Magyarosként matekosokkal, fizikásokkal, földrajzosokkal kerültem össze, szellemi közegünk igen pezsgő volt, ezért úgy éreztem, hogy már a jövőbeli „kolle-

A táborozók a Collegium történetével ismerkednek

Az *Antiquitas Byzantium Renascentia* Eötvös collegiumi kutatócsoport kötetbemutatója

műhelyeinek megfelelő több szakterület szerint (angol, biológia, fizika, földrajz, francia, kémia, latin, magyar nyelv- és irodalom, matematika, német, orientalisztika, történelem stb.) közel negyven középiskolás diákot táboroztattak, akiket igazgatóik – a tehetséggondozás célját támogatva – egy hétre felmentettek iskolai kötelezettségeik alól.

A naponta két-háromórás szemináriumi foglalkozásokat a kollégiumi életre és a tudós-tanári hivatásra buzdító nagyelőadások vezették be. Ízelítőül: *Régi és mai collegisták, oktatás, kutatás és diákélet az Eötvös Collegiumban*: Ritoók Zsigmond, Keszthelyi Lajos, Hudecz Ferenc, Kiss Jenő akadémikusok, Ádám Zsófia választmányi elnök és Horváth László igazgató. Bemutatkozott az ország első kara, az ELTE Bölcsészettudományi Kar (Brenner Koloman dékánhelyettes), Perge Gabriella és Jakus Enikő pedig *Cathedra Magistrorum (Tanárnak lenni)* nemcsak a tudós, hanem a tudatos tanári tevékenység rejtelseibe is bevezette a hallgatóságot. A kutatva

latairól: „A közös délelőtti előadások, beszélgetések rengeteg érdekességgel és fontos információval szolgáltak a Collegium múltjáról és jelenéről mind a tanulmányok, mind pedig a diákélet szempontjából. Választ kaptunk az összes felmerülő kérdésünkre (a Honnan ered a dögész-kifejezés?-re többször is), továbbá sikeresen kezeltük a lekapcsolhatatlan villany problémáját. (Igaz, én könnyen beszélek, mert bejárós voltam, így nem a saját bőrömmön tapasztaltam...). Számonra a nap fénypontjai mindig a szemináriumi foglalkozások voltak. Érzésem szerint nem (vagy legalábbis nem főként) a tárgyi, lexikális tudásunk bővítése volt a cél, sokkal inkább a szemléletünkre hatottak ezek az előadások: a kritikus gondolkodást erősítették, összefüggések keresésére buzdítottak, és a földrajz legkülönbözőbb területeibe nyerhettünk bepillantást. Nagyon tetszett, hogy egyáltalán nem iskolai tanórjellegűek voltak. Adódik ez abból, hogy többségében hallgatók tanítottak minket, és mindösszesen hármunkkal foglalkoztak – azt hiszem, ezt takarja a műhelymunka kifejezése. Úgy gondo-

gáimmal’ folytatok értekezést. Az intézményben folyó szakmai munka mennyisége elképesztett, őszintén szólva kissé riasztott is. A köztem és a Collegium között húzódo papírvékony, metaforikus fal akkor tört át, amikor az egyik tábor-társam újra és újra feltett kérdésére – ami a dögész szó eredetire irányult – már a sokadik nyolcvan feletti egykori kollégista sem tudott választ adni. Beláttam, hogy a Collegium misztikuma és (az olykor) nyomasztó múltja a katalizátor, amely mindenkire hat az intézmény falai között. Az is világossá vált, hogy a fáradt arcok nemcsak a vizsgaidőszak nehézségeit tükrözik, hanem valamiféle általános szellemi jóllakottságot. Szerintem sok középiskolásnak céljai között szerepel az ilyen fajta éhség csillapítása, melyre az Eötvös József Collegium rátermetségem nekem hat nap alatt bebizonyította”.

A tehetségtábor szervezése a Collegium azon meggyőződéséből fakad, hogy a tehetséges fiatalok száma nem csökken, ám egyre nehezebb megnyerni őket a piac csábításával szemben a tudománynak és a tanári hivatásnak.

G. Á.